

ב

אופן פחתונה וגם פברית מילה

קנים פאפיהם / ישפאל קדושים הם	
קימו וקבלו פליהם / להקדישו בסודיהם	ואמרים קדוש קדוש קדוש
רופה בצם פרוכים / פריכים פו ממפאקים	
יחדיו ממפיקים / ישפאל פני מפכים	ואמרים קדוש קדוש קדוש
פחנה פל-חיות / מפשיהם רביעיות	
ונפדר מהפמיות / מודים פו פל-פריות	ואמרים קדוש קדוש קדוש
פרובים ואופנים / נפל-פרי הפנים	
ואפפי פנאנים / שירות פרים נותנים	ואמרים קדוש קדוש קדוש
פפל-מיני קדשות / הפמות מקדשות	
פני פת פפשות / וכבא פם פת פפשות	ואמרים קדוש קדוש קדוש
פכב פפכבות / פה פכב פפכבות	
משנים מפכבות / פמפ שיר פני פכבות	ואמרים קדוש קדוש קדוש
פמים נפל-המנים / רממות פל פגרונים	
פופרים פפור קנים / ומפפחנים פפפנים	ואמרים קדוש קדוש קדוש
מספרים פכוד-פל / מפפל נגפריאל	
מפפם פמפציאל / להפפאר פישפאל	ואמרים קדוש קדוש קדוש

ב

ש' ל, א (אופן אחר). ד. 1038. סי': ברוך בר שמואל חוק ואמן.
 א) ישראל, יר' ב, ג, והלשון כמו בשבת פו, א. / ב) קימו, אפי' ט, כו. להקדישו, תה' פט, ח.
 קדוש, יש' ו, ג. / ג) פרוכים, שי' כג, כא ועוד. פכבים, פחולין פא, ב: פכבין ישראל לפני
 הקביה יותר ממלאכי השרת. / ד) ישראל, בב"מ קיג, ב: כל ישראל בני מלכים הן. בכ"י: מלאכים.
 ה) פחנה, יח' א, כב-כח. מפשיהם, שם שם יו. / ו) פנדר מהפמיות, הקביה פאין בו פמות,
 ועי' מורה נבוכים א, נב. מהפמיות=מהפמיות, ועי' מלון בן יהודה כ"ה עמ' 2421 ערך פמיה. /
 ז) פרוכים, יח' י, טו. / ח) ואלפי, תה' סח, יח. לרם, להקביה, יש' גו, טו ועוד. הטורים ז-ח
 פאים בכ"י אחרי הטורים ט-י. / ט) הפמות, של מלאכים, ועי' חולין פא, ב. / י) ליי, תה' קיט,
 קכו. פם, ישראל, דבה"א יו, כא ועוד. פת, קה' ג, ו. והענין פ"פ פרק פפרקי היכלות (אוצר
 מדרשים עמ' 122-123): הפרישו אלי כל מלאך ומלאך... עד פאפמפ ופאזין פחלה קול שירתן
 ותושפחחן של ישראל פני... פאין רשות למלאכי השרת לומר שירה עד פפוחחין פחלה ישראל
 בשירה. / יא) רכב, תה' סח, ה, פכב, שם פט, ז. / יב) מפניה, שיה"ש ב, ט. / יג) רממות, תה'
 קמט, ו. / טו) מספרים, שם יט, ב. / טז) מפפם, עי' פרקי היכלות שם, וכן בפיוטי ר' פמפון
 בר פפח, עמ' מה: פמעיל השר מפמיעם פכחו / לפתק המון מפלה פרון בני אורחו. ועי'
 "ברית פרות" (ט) הפרה פ"א. בכ"י: פמוציאל. / יז) אל, תה' פט, ח. פויהם, המלאכים, דני י, ו. /
 יח) קדשות, כלשון פקדושת פתר: כולם קדושה לפי ישלשו. / יט) פשמלים וגלגלים, מיני מלאכים,
 ושמות אלה פגורים פפרקי היכלות ובפיוט. / כ) מפסללים, מהללים. פכנורות, דה"א יג, ה. /

- אָל נַעֲרָן בַּסּוּד-קִדְשִׁים / גִּוְיָתָם כְּתַרְשִׁישִׁים
 שְׂרָפִים מִתְרַעְשִׁים / קִדְשֹׁת מִשְׁעָשִׁים וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 חֲשָׁמַיִם וְגִלְגָּלִים / זֶה לָּזֶה שׁוֹאֲלִים
 כ קָדוֹשׁם מִסְקָלִים / בְּכֹדוֹת וּבִנְבָלִים וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 וְעַם לְשִׁמְךָ יוֹצֵרוֹ / תִּהְיֶה לְךָ יִסְפָּרוֹ
 אֲלֵהוּתְךָ יִזְכִּירוֹ / וּמִשְׁכִּילִים יִזְהִירוֹ וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 מִלְּאָכִים וְאֶרְאֲאִים / לִפְנֵי שִׁיר הֵם טוֹבָלִים
 קְבִילוֹת שְׁסִיָּה וְאֶז עוֹלָם / גְּבוּרוֹת מִמְלָכִים וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 כה צָבָאוֹת וְרִבּוּאוֹת / מְרַבִּים הַשְׁתַּחֲנָאוֹת
 מִסְקָאוֹת וְנוֹרָאוֹת / לְאֵלֵיהֶם הַצָּבָאוֹת וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 הַחֲתוּמִים בְּבִשְׁרָם / הֵם בְּעֲלֵי בְרִית אָב וְחָם
 לְבוֹשׁ שְׁתֵּי עוֹרִם / לְמִגְנָם וּלְעוֹנָם וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 לְקֶדֶם פְּנֵי מִסְרֹנָא / יִדְעָתָ לְשׁוֹשָׁנָה
 לו וְהִדָּת לָהּ גִּתָּנָה / עַל-יָדֵי אָב אָבִי שְׁמָנָה וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 בְּנֵי אֲלִים מְאָדָּמִים / וּמוֹדִיעִים הַדָּמִים
 לְרַב דָּמִים נִחְתָּמִים / עַל-שְׁמִינֵי שִׁיר נוֹאֲמִים וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 עֲדוֹת נֶאֱמָנָה / הַמִּיָּלָהּ בְּמִנְיָנָה
 גְּדוּלָּהּ הִיא הַסְמוּנָה / עֶפֶר יַעֲלֶב מִי מָנָה וְאֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ.

כא) ועם, יש' מג, כא. / כב) ומשכילים, דג' יב, ג. / כג) טובלים, בפרק מפרקי היכלות שם: מיד יורדין כחות כחות... של מלאכי השרת בתוך נהרי אש... ומטבילין עצמם בהם מאה פעמים ובאותה שעה בודקין עצמן שס"ה פעמים כמנין ימות החמה. ונראה שלפני פייטנו היה נוסח אחר במקצת. / כד) גבורות, תה' קו, ב. / כה) צבאות וכו', של מלאכים. / כו) לאלהי, הו' יב, ו ועוד. / כז) קודם סור זה הערה בכ"י: "לברית מילה מוסיפים". החתומים, הנימולים, והלשון ע"פ ברכת המזון: ועל ברייתך שחתמת בבשרנו. ובאותה לשון ממש השתמש ר' יהודה בר קלונימוס באופנו לברית מילה "ישראל חביבים" (ד. 4222) ואמר: החתומים בבשרם / חוק שם בשארם. בעלי, בר' יד, יג, ואברם נדרש אב רם. / כח) לבוש, אין בידי לפרשו, ועי' פיוטי יג' עמ' קלא. למגנם, תה' קסו, ט ועוד. / כט) מסרונא, ע"פ ויקיר פכ"ז: משל למלך שנכנס למדינה וגזר ואמר כל אכסנין שיש כאן לא יראו פני עד שיראו פני המסרונה תחלה. כך אמר הקביה לא תביאו לפני קרבן עד שתעבור עליו שבת שאין ז' ימים בלא שבת ואין מילה בלא שבת. / ל) והדת, אסי' ג סו. אב, יצחק שנימול לשמונה ימים, בר' כא, ד. / לא) בני, שמי' לס, לד, וכאן בני אלים = בני אלהים (תה' כט, א). ומודיעים, ביב עז, ב, ושימוש זה שגור בפיוט האשכנזי, עי' ידיעות המכון לחקר השירה העברית כ"ד עמ' קלג, הערה כב. ועי' אחרי גמכר (י' הערות ג—גא. וסאן הכוונה גם לדם מילה. / לב) לרב, להקביה. על, תה' ו, א ומדרש תהלים שם: למנצח על השמינית על המילה שנתונה בשמיני. / לג) עדות, תה' יט, ח. ואמרו בשמיר פכ"ג: והרי המילה מעידה עלינו שאנו טהורים. במנינה, במנין שמונה ימים. / לד) עפר, במד' כג, י. הסמונה, המצוה הסמונה ומכוסה בישראל.